

Nieuwsbrief 1 - januari 2011

Stoere mannen schilderen ondersteboven Verfrollerbrug

Schilders van twee schildersbedrijven in IJmuiden trotseerden wekenlang de nachtelijk kou om een groot kunstwerk op de Lange Brug (Verfrollerbrug inde volksmond) te schilderen. Afgelopen vrijdagavond (21 januari) onthulde wethouder Jack van der Hoek deze nieuwe schildering. De feestelijke opening, vanaf energieschip Berezina van de stichting Fair Nature, werd muzikaal omlijst door het swingende Haarlems straatorkest. Met ferme klaroenstoten van de sloopshoorn werd de schildering luidruchtig onthuld. De Zimbabwaanse kunstenaar Amigo Bondiya ontwierp de schildering, die het verbond tussen Haarlem en Mutare (Zimbabwe) verbeeld. Geke Leistra interviewde schilders Jaap en Hennie...

Half januari (2011) heb ik een gesprek met de schilders Jaap Waterlander en Hennie van der Zon. Jaap doet samen met Hennie al bijna 25 jaar het onderhoud van de bruggen voor de gemeente Haarlem. Ze hebben allebei een eigen bedrijf in IJmuiden, maar werken altijd samen. De mannen vinden samenwerking verstandig en afhankelijk van de werkzaamheden huren ze andere mensen in. Zo zijn ze vandaag voor Martinair met z'n achten op Schiphol bezig.

Jaap en Hennie werden in het voorjaar van 2010 al door de gemeente Haarlem benaderd voor de schildering van de Lange Brug. "Ja, dat willen we doen", zeiden ze gelijk enthousiast, want ze vonden deze 'klus' een mooie uitdaging. Ze zochten er mensen bij met verstand van dit soort zaken. Zo werd de verfleverancier erbij betrokken en werd er een advies gemaakt. "Gezamenlijk wil je een goed resultaat neerzetten, daar gaat het om," aldus Jaap. Hun advies en plan van aanpak werden aan de gemeente voorgelegd. "Dit verliep soepel en data zijn in overleg met de gemeente vastgesteld," vertelt Hennie.

Begin november begonnen de mannen met het werk en het lukte ruimschoots om binnen de planning van vier weken de klus te klaren. Het werk moest 's nachts plaatsvinden, omdat de scheepvaart en het verkeer niet gehinderd mochten worden. Van 22.00 tot 05.00 uur werd er gewerkt, omdat dan de brug voor scheepvaart gesloten was. Maar hoe doe je dat dan? "We hebben boven ons hoofd gewerkt, staande op een dekschuit," legt Hennie uit. Dit deden ze zo elke nacht, behalve in het weekend. Het was elke dag weer opbouwen en afbreken. Ook de dekschuit die aan de kant met touwen vastlag, moest elke nacht opnieuw onder de brug

getrokken worden en aan een dukdalf vastgelegd worden. Ze hadden veel bekijks en er was toch nog veel verkeer, dat boven hun hoofd over de brug denderde.

De schildering werd niet onmiddellijk aangebracht, omdat eerst de oude verflagen moesten worden verwijderd. Daarna werd de oppervlakte onder hoge druk schoongespoten. Dit kostte drie nachten werk. De nacht daarop werd de brug met machines geschuurd. Hierdoor klaagden omwonenden in de eerste week over het lawaai. "Om de wateroppervlakte te beschermen werd een tent aan de onderzijde van de brug aangebracht, zodat het oude verfafval daarin werd opgevangen," zegt Hennie.

Na deze voorbereidende fase werd de brug met de eerste laag aluminium componenten bedekt, als bescherming tegen roest. Binnen 24 uur werd een grondverf met twee componenten opgespoten, die vanwege de kou drie dagen onbelast moest blijven. Daarna werd de oppervlakte handmatig gewassen en van verontreiniging ontdaan. Alle verfsoorten werden in overleg met Pro Coatings en Veveo in een werkbesteding gezet.

Toen was het tijd voor de tekening van het kunstwerk, die Jaap en Hennie van de gemeente hadden gekregen. Ze konden het ontwerp zeker waarderen. "Het heeft strakke lijnen en dat lijkt netjes, is technisch ook gemakkelijker," verklaart Jaap. "Drie nachten waren we bezig om met plakband die lijnen uit te zetten. We zijn ook elke middag wezen kijken en hebben foto's genomen om aanpassingen te kunnen maken," vult Hennie aan.

Eindelijk was het zover, om met de kwast en roller de oppervlakte van maar liefst 655 m² te gaan verven. Jaap: "Eerst kleur je de grote vlakken in en daarna de kleinere. Aanpassingen kun je pas de volgende nacht doen, want de verf moet eerst droog zijn." Het kunstwerk werd er met een nieuw type verf in twee lagen gedaan, waardoor de schildering mooier blijft en langer mee gaat. Met zijn vieren waren ze anderhalve week bezig om het kunstwerk aan te "We waren erg blij dat de schildering klaar was, want één nacht later ging het vriezen. Dus was het allemaal precies op tijd gelukt. Het weer werkte trouwens de hele periode mee. Het moet helder zijn, omdat ijzer anders nat wordt, gaat zweten en je met werken moet stoppen," vertellen ze.

Het resultaat mag er zijn en moet zeker 10-15 jaar meegaan. Ze vinden het prachtig dat er een Stedenband is en het ontwerp door een Afrikaanse kunstenaar gemaakt is. Zelf hebben ze alleen geen contact met de Zimbabwaanse ontwerper gehad en ook de Stedenband kenden ze hiervoor niet. Voor hen is natuurlijk de PR erg belangrijk, in het schildersvakblad en natuurlijk zijn ze trots dat het project geslaagd is.

Geke Leistra

Samen sterk voor Zimbabwe

Het Platform Zimbabwe hield zaterdag 15 januari een landelijke bijeenkomst in Haarlem. Het was een inspirerende dag vol presentaties en discussies. Het was de derde landelijke bijeenkomst van het platform en de samenwerking begint steeds meer vorm te krijgen. Zo is er onlangs een nieuwe website gelanceerd. Op de dag werd veel aandacht besteed aan de ontwikkelingen in het onderwijs.

Op zaterdag 15 januari organiseerde het Platform Zimbabwe voor de derde keer haar landelijke bijeenkomst. Gastheer was dit keer de Stedenband Haarlem-Mutare. In de vergaderzaal van het Haarlemse Mondiaal Centrum discussieerden ca. 25 vertegenwoordigers

van de aangesloten organisaties over het onderwijs in Zimbabwe en hoe we beter met elkaar kunnen samenwerken. Ook werd de nieuwe website Platform Zimbabwe gepresenteerd (www.platformzimbabwe.nl).

Een groot deel van de dag werd gevuld met een presentatie van René Huijgens van Stichting Lusulu. Hij vertelde over de huidige situatie van het onderwijs in Zimbabwe. Mede door steun van buitenlandse NGOs is de situatie sterk verbeterd sinds de economische crisis van twee jaar geleden. Vervolgens discussieerden we over de wijze waarop de verschillende groepen in Nederland hun partners in Zimbabwe steunen. Dat was erg verhelderend. De discussie was fel maar constructief en zal straks kunnen worden voortgezet op de forumpagina van de website.

Paul Bakker, van stichting Afrika een Dorp, presenteerde de nieuwe website van het platform en riep alle aangesloten organisaties op om zich te registreren zodat ze gebruik kunnen maken van het forum en stukken kunnen plaatsen op de website. Daarna vond er een korte discussie plaats over hoe we in de toekomst gaan samenwerken. De website van het platform krijgt hierin een belangrijke rol, met name door discussies op het voor de leden toegankelijke discussieforum. Hierin kunnen discussies gevoerd worden over zakelijke (zoals verzending containers) en inhoudelijke onderwerpen. Een van de eerstvolgende acties van het platform zal een gezamenlijke brief naar Tweede Kamerleden zijn, over de noodzaak om Zimbabwe te ondersteunen.

De bijeenkomst was een prachtige plek om verder te netwerken en elkaars organisaties te leren kennen. De volgende landelijke bijeenkomst wordt op zaterdag 4 februari 2012 gehouden in Apeldoorn. Ze wordt georganiseerd door Els Govers (Platform Zimbabwe), Dik Bol (Stedenband Haarlem-Mutare), Gonke Campen (Young Africa International) en Monique la Crois (Zimgirls School Fees Fund).

Dik Bol

Bibliotheek Hobhouse wordt opgeknapt en zoekt boeken

De bibliotheek van Hobhouse staat op het punt een grondige opknopbeurt te ondergaan. Een gift van de Nederlandse ambassade maakt dat mogelijk. De coördinator van de Stedenband in Mutare, Gift Sanyanga, vertelt enthousiast over de opknopbeurt en de behoeftes van de bibliotheek.

De bibliotheek van Hobhouse staat middenin de gemeenschap van Hobhouse. Hobhouse is de nieuwbouwwijk in Mutare waar de Stedenband bij een huisvestingsproject betrokken is. De bibliotheek bestaat uit een eenvoudige zeecontainer die keurig is ingericht met schappen vol boeken, vooral romans en fictie. De bibliotheek wordt beheerd door twee jonge en enthousiaste bibliothecaressen en is een ontmoetingsplek voor de inwoners van Hobhouse. Iedereen in Hobhouse kan gebruik maken van de bibliotheek, voor de geringe vergoeding van \$1 per maand.

De Stedenband in Mutare heeft een gift ontvangen van de Nederlandse ambassade in Zimbabwe, bestemd voor het opknappen van de bibliotheek. Er zijn genoeg plannen voor het besteden van de gift van ca. €8.000,-, vertelt Gift Sanyanga enthousiast. “Ten eerste zullen er meer ramen aangebracht worden en een extra laag in het dak, zodat het niet meer zo heet wordt in de bieb. Daarnaast wordt de bieb waterdicht gemaakt en zal er elektriciteit worden aangelegd. Verder wordt een computer aangeschaft en een verwerkingssysteem zodat de

boeken beter kunnen worden beheerd. De rest van het geld wordt gebruikt voor een verfbeurt, zodat de bieb er weer mooi uitziet.”

Gift is erg blij met de mogelijkheid de bibliotheek op te knappen, maar er is nog wel behoefte aan nieuwe boeken. De bieb heeft vooral een tekort aan studieboeken en Afrikageoriënteerde boeken. Die boeken kunnen het best in Zimbabwe zelf worden aangeschaft. Verder hoopt Gift op termijn dagelijkse kranten ter inzage te kunnen aanbieden.

Omdat het fonds van de ambassade daar niet voor gebruikt kan worden, doet hij een oproep aan u. U kunt een financiële bijdrage leveren aan een rijker gevulde bieb in Hobhouse en zo de studiemogelijkheden van de inwoners van Mutare vergroten.

U kunt een gift overmaken naar rekeningnummer 3823435, t.n.v. Stichting Stedenband Haarlem-Mutare, o.v.v. ‘Bibliotheek Hobhouse’. De gemeenschap in Hobhouse zal blij zijn met uw bijdrage.

Arjen Overweel

Drempelvrees

De deur naar ontwikkelingssamenwerking wordt dichtgegooid. Door de draconische bezuinigingen, de weerslag van de financiële crisis, worden overal drempels opgeworpen en gaat de deur soms zelfs op slot. Wanneer wordt een drempel een horde? En wanneer wordt een horde onneembaar? Lukt het de Stedenband om financieel het hoofd boven water te houden?

2011 is koud drie weken oud, het vuurwerkgeknal geluwd en de kerstboombranden gedooft. Voor de Stedenband, de beste nieuwjaarswensen ten spijt, breekt een moeilijke tijd aan. In het prille 2011 gaan deuren niet zomaar open, staat een enkele deur op een kier, terwijl anderen al op het nachtslot zitten. Rutte-I snijdt flink in de overheidsbestedingen.

Soms gebruikt men de kaasschaaf, maar Ben Knapen, staatssecretaris van OS, hanteert de botte bijl. Het budget van ontwikkelingssamenwerking daalt van 0,8 naar 0,7 BNP en wordt ook nog eens met oneigenlijke kostenposten belast. Repatriëring van uitgeprocedeerde asielzoekers en internationale klimaatafspraken vallen er ook al onder.

Ontwikkelingsorganisaties moeten noodgedwongen inkrimpen. Dit maakt het moeilijk om bij organisaties als het ICCO aan te kloppen voor projecten van de Stedenband. Zo blijven meer mensen in ontwikkelingslanden bij de derde deur zitten: in armoede, zonder uitzicht op verbetering.

De Stedenband struikelde deze maand over de drempel van de SBOS-subsidie. Deze subsidieregeling van het ministerie van ontwikkelingssamenwerking werd afgelopen najaar opengesteld. SBOS sluit goed aan bij uitwisselingsprojecten tussen Haarlem en Mutare. Alles werd in het werk gesteld om de aanvraag op tijd in te dienen, best een huzarenstukje, omdat de deadline al drie weken na de openstelling van de subsidie was. Binnen ‘no time’ werd een waar regenwoud aan papieren ingevuld, gecheckt, gerecheckt en opgestuurd. Na twee maanden wachten kwam de ontzuisterende uitslag: ”U voldoet niet aan de drempelcriteria.” De wat?! De drempelcriteria, juist ja. De aanvraag werd niet in behandeling genomen omdat de tijdsperiode van het project (van 1460 dagen) met dertig dagen werd overschreden. Een klein, onbeduidend, technisch detail waardoor de aanvraag niet eens inhoudelijk werd

bekeken. Dit jaar dient de Stedenband een nieuwe aanvraag in. Krijgen we misschien toch een voet tussen de deur.

Nog ingrijpender zijn de plannen van de gemeente Haarlem om de subsidieregeling voor de ID-banen (instroom/doorstroombanen) vanaf 2012 op te heffen. Bij de Stedenband hebben drie van de zes medewerkers zo'n ID-baan. De gemeentelijke subsidie voor de Stedenband is al jarenlang bevroren (de facto dus gedaald). Het lijkt er niet op dat de subsidie dit jaar zal stijgen, zodanig dat deze drie medewerkers structureel bij de Stedenband blijven werken. Hopelijk gaat er nog ergens een raampje open nu deze deur dicht dreigt te vallen.

Jarenlang werken Haarlemmers en Mutaresen al aan een warme, levendige band en het zou doodzonde zijn als dit venster op Afrika zou worden gesloten. De Stedenband laat dit allicht niet zomaar gebeuren en onderneemt van alles om alternatieve fondsen te werven.

GEZOCHT: organisaties, bedrijfsleven en particulieren met een filantropische en mondiale blik, zonder drempelvrees. Met nieuwe fondsen zal de deur tussen Haarlem en Mutare open blijven staan. Alvast bedankt!

Isobel Buiter